

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/282/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514220842
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7514220842.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a sudkýň JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Dany Popovičovej, v spore žalobcu: Prima Banka Slovensko, a.s. so sídlom Hodžová 11, Žilina, IČO: XX XXX XXX proti žalovanému: V. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, o 1.156,62 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 10C 147/2015-60 zo 6.4.2017

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okrem výroku, ktorým žalobe bolo vyhovené.

Stranám sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice-okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.156,62 eur, úroky vo výške 82,49 eur, úroky z omeškania v sume 3,08 eur, poplatky v sume 60,-eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.156,62 eur od 21.11.2014 do zaplataenia, zo sumy 82,49 eur od 21.11.2014 do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol, že žalobca má nárok na plnú náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o nároku žalobcu na zaplataenie nesplatenej časti úveru.

3. Vychádzal zo zistenia, že strany sporu dňa 24.4.2013 uzavreli úverovú zmluvu č. 44493 na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 1.500,-eur, žalovaný sa zaviazal splácať úver v 48 pravidelných mesačných anuitných splátkach vo výške 45,60 eur pri RPMN vo výške 25,21 %, priemernej RPMN vo výške 47,29 %, fixnej ročnej úrokovej sadzbe vo výške 19,90%, s poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 0, -eur a celý úver mal zaplatiť do 18.4.2017 vo výške 2.284,32 eur. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, preto bol dňa 16.10.2014 písomne vyzvaný na predčasné splataenie poskytnutého úveru do 7.11.2014.

4. Po právnom posúdení veci podľa § 3 ods. 3 zák.č. 250/2007 Z.z., § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/ zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1-4, § 53 ods. 1,4 písm. a/ , § 54 ods. 1,2 OZ s prihliadnutím na článok 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS, článku 3, článku 6 cit. smernice, vychádzajúc z vykonaného dokazovania považoval za nesporné, že strany dňa 24.4.2013 uzavreli úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 1.500,-eur, išlo o zmluvu spotrebiteľskú, ktorú bolo potrebné posudzovať v súlade s § 52 a nasl. OZ, teda že spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ takéto podmienky obsahuje, tieto sú neplatné s tým, že v prípade pochybnosti o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Nárok žalobcu považoval za dôvodný v časti o zaplatenie istiny vo výške 1.156,62 eur, nezaplatené úroky v sume 82,49 eur, nezaplatené úroky z omeškania v sume 3,08 eur, poplatky v sume 60,-eur, preto v tejto časti žalobe vyhovel. V časti žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úroku z úveru vo výške 19,90 % ročne zo sumy 1.150,62 eur od 21.11.2014 do zaplatenia, poukazujúc na ustálenú súdnu prax a závery vyplývajúce z rozhodnutí - uznesenia NS SR sp.zn. Obo 143/98, Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 476/2012 dospel k záveru, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria veriteľovi len do splatnosti dlhu (jeho splátok), od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania, taký záver vyplýva aj z uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co 190/2014. Vychádzajúc z vyššie uvedeného žalobu v tejto časti nepovažoval za dôvodnú a zamietol.

5. O povinnosti zaplatiť úrok z omeškania rozhodol podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z..

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania, nakoľko žalobca bol neúspešný len v nepatnej časti. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

7. Rozsudok vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá napadol včas podaným odvolaním žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p., navrhol rozhodnutie v napadnutej časti zmeniť a žalobe v rozsahu nároku na zmluvné úroky za obdobie od 21.11.2014 do zaplatenia vyhovieť a priznať mu náhradu trov konania a trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov. Bol toho názoru, že súd vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ uzavrel že nemá nárok na zmluvný úrok v čase po zosplatení úveru. Poukazujúc na ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka konštatoval, že z obsahu tohto ustanovenia nie je možné dospieť k záveru, že nemá v prípade zosplatenia úveru nárok na zmluvný úrok. Bol toho názoru, že z tohto ustanovenia vyplýva, že povinnosť platenia úrokov sa spája s obdobím skutočnej držby požičaných peňažných prostriedkov. V tejto súvislosti poukazoval na aktuálnu rozhodovaciu prax a to rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co 12/2017 z 31.1.2017. Zdôrazňoval, že v zmysle § 497 Obchodného zákonníka (ktoré citoval) obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov, predstavujú cenu úveru, dlžník je povinný platiť ich od okamihu ich reálneho poskytnutia až do okamihu ich reálneho vrátenia. Úrok z úveru je nárokom na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. K aplikácii ust. § 506 Obchodného zákonníka uviedol, že toto ustanovenie upravuje špecifický prípad odstúpenia od zmluvy veriteľom pri omeškaní dlžníka, ktoré môže veriteľ využiť, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Toto odstúpenie podľa neho nespôsobuje zánik záväzku ex tunc. Povinnosť dlžník vrátiť dlžnú sumu s úrokmi odstúpením od zmluvy nezaniká.

8. Opis odvolania žalobcu bol žalovanému doručený 12.6.2017. Žalovaný bol v odvolacom konaní nečinný.

9. Výrok rozsudku, ktorým čiastočne bolo žalobe vyhovené nebol napadnutý odvolaním, stal sa právoplatný, preto nemohol byť predmetom odvolacieho prieskumu. Predmetom odvolacieho prieskumu bol výrok, ktorým v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá a výrok o trovách konania ako výrok súvisiaci (ďalej len rozsudok).

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p. a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

11. Rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 25.4.2018 o 9.55 hod., v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia

boli zverejnené dňa 19.4.2018 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 C.s.p.

13. Žalobca v odvolaní namieta odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. t.j., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. K tomuto odvolaciemu dôvodu odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

15. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali a ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo žeby v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. §§ 133 až 135 O.s.p. účinného v čase jeho rozhodovania, alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

16. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., účinného v čase jeho rozhodovania, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

17. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie v celom rozsahu, predovšetkým so správnymi skutkovými zisteniami, s právnym záverom súdu v zmysle ktorého žalobcovi prináleží úrok z istiny iba do vyhlásenia splatnosti celého úveru, vychádzajúc z rozhodnutia NS SR sp.zn. 4Obo 143/1998, rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co 190/2014, ako aj zo záveru vyplývajúceho z uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 476/2012 z 18.9.2012, na tieto dôvody v celom rozsahu poukazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

18. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na záver vyplývajúci z uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 476/2012 z 18.9.2012 ktoré sa zaoberalo obdobnou vecou, aká bola predmetom konania vo veci 4Obo 143/1998 a odmietol uznesením sťažnosť smerujúcu proti záverom všeobecných súdov v zmysle ktorých má veriteľ nárok na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru iba „do dňa, kedy prehlásil úver za predčasne splatný s tým, že po tomto termíne žalobcovi nevzniká právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, ale iba úroku z omeškania v súlade § 369 Obchodného zákonníka“. Tento výklad považoval Ústavný súd za ústavne akceptovateľný.

19. Výklad odvolateľa smerujúci k záveru o oprávnenosti úroku zo spotrebiteľského úveru po mimoriadnom zosplatení je v rozpore so zásadou ochrany spotrebiteľa a výkladu v jeho prospech zakotvenou v § 52 ods. 2, § 53 ods. 1 a 5 a § 53 ods. 4 písm. k/ OZ.

20. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým bolo žalobe v časti o zaplatenie 198,49 vyhovené, v časti, v ktorej bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá ako aj vo výroku o trovách konania.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p.. Odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže v odvolacom konaní nebol úspešný, tak žalobca ako ani žalovaný.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).